

Sygn. akt IX Ka 1431/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Klaudiusz Senator

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 roku

sprawy **A. S.**

oskarżonej o przestępstwo z art.54 § 2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 15 lipca 2014 roku sygn. akt II K 236/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną oskarżonej w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonej A. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 776,60 (siedemset siedemdziesiąt sześć 60/100) złotych tytułem kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze.

sygn. akt IX Ka 1431/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 15 lipca 2014r. w sprawie II K 236/14 skazał A. S. za popełnienie przestępstwa z art. 54 § 2 kks na karę 40 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego kwotę 442,80 zł. tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu. Nadto, Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł. tytułem zwrotu części wydatków, zwalniając ją jednocześnie od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniosła obrońca oskarżonej, która powołując się na przepisy art. 425 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 444 kpk zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając rozstrzygnięciu na podstawie art. 438 pkt 4 kpk rażąco niewspółmierność orzeczonej kary wobec oskarżonej A. S. w wysokości grzywny w kwocie 40 (czterdzieści) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) zł. każda, podczas gdy w niniejszej sprawie istniały okoliczności pozwalające na orzeczenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Wskazując na tak sformułowany zarzut, na podstawie art. 427 § 1 kpk w zw. z art. 437 § 1 i 2 kpk skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo ukształtował wymiar kary dla oskarżonej.

Ilość stawek dziennych Sąd Rejonowy określił adekwatnie do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonej i stopnia jej zawinienia, przy czym Sąd prawidłowo je ocenił. Słusznie Sąd zwrócił uwagę, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim i kwota nieuiszczonego podatku była stosunkowo znaczna, a stopień winy nie został przy tym w żaden sposób obniżony. Wbrew stanowisku skarżącej stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonej czynu nie jest niski, zaś kwota uszczuplenia należności publicznoprawnej nie jest niewielka.

Jak to już podniósł Sąd Rejonowy, pomimo dokonywania ustaleń na podstawie właściwych baz danych oraz informacji uzyskanych od Policji, nie udało się ustalić aktualnego miejsca zamieszkania czy pobytu oskarżonej, co uzasadniało prowadzenie przeciwko niej postępowania podczas jej nieobecności, stosownie do przesłanek wynikających z treści art. 173 § 1 kks, przy jednoczesnym braku przesłanek negatywnych, określonych w art. 173 § 2 kks. Z uwagi na to, że koniecznym było prowadzenie postępowania w stosunku do nieobecnych, nie było możliwe ustalenie motywów karygodnego zachowania oskarżonej.

Nie można podzielić kolejnego zarzutu skarżącej w przedmiocie niewyjaśnienia przez Sąd Rejonowy sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonej, ustalenia jej możliwości zarobkowych w tym wysokości jej dochodów. Należy zauważyć, Sąd Rejonowy stosując tryb postępowania stosownie do przesłanek wynikających z treści art. 173 § 1 kks, nie miał realnych i obiektywnych możliwości szczegółowego wyjaśnienia powyższych kwestii. Określając wysokość stawki dziennej Sąd uwzględnił to, że nie była znana sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonej, ale trafnie podniósł, że uzyskała ona znaczny dochód z racji zbycia przedmiotowych papierów wartościowych.

Mając powyższe na uwadze należało, na podstawie art. 437 kpk orzec, jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie w punkcie II wyroku dot. zasądzenia na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną oskarżonej oparte zostało na treści art. 618§1 pkt 11 kpk, art. 619§1 kpk, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. Ust. z 2002r. nr 123 poz. 1058 z późn. zm.), §2 ust.3, § 14 ust. 2 pkt 4, §19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. Ust. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od oskarżonej koszty sądowe za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk, na które składają się: wskazane wyżej wynagrodzenie obrońcy z urzędu, opłata w wysokości należnej za I instancję (na podstawie art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - t.j. Dz. Ust. z 1983r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) w kwocie 240 zł. oraz ryczałt za doręczenie wezwań w kwocie 20 zł.

SSO Klaudiusz Senator